Sygn. akt IV U 301/15

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2015 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania T. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 9 lutego 2015 roku nr (...)

w sprawie T. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującej T. K. rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 01 stycznia 2015 roku na okres dwóch lat.

Sygn. akt IVU 301/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 września 2015 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 09.02.2015 r. odmówił T. K. prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 04.02.2015 r. nie została uznana za całkowicie niezdolną do pracy.

T. K. w odwołaniu od tej decyzji domagała się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Na uzasadnienie swojego żądania podniosła, iż jej stan zdrowia - szeroko opisany - nie pozwala na podjęcie zatrudnienia. Jej codzienne życie toczy się wokół kontrolowania cukrzycy typu 2.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Stan sprawy przedstawia się następująco:

T. K. urodzona w dniu (...) r., z wykształceniem zawodowym o specjalności cholewkarz, pracowała jako sprzedawca, kaletnik, zaopatrzeniowiec. Odwołująca w okresie od 15.07.1996 r. do 31.12.2014 r. pobierała rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W dniu 24.11.2014 r. wystąpiła z wnioskiem o rentę.

(okoliczności bezsporne).

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u T. K. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późń zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu kardiologii, neurologii i chorób wewnętrznych.

Na podstawie zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegli w zbiorczej opinii pisemnej rozpoznali u odwołującej:

- przewlekłą niewydolność serca,

- przebyte zapalenie mięśnia sercowego (1994 r.),

- nadciśnienie tętnicze pierwotne,

- przewlekłą chorobę nerek w stadium G3a,

- cukrzyca typu 2,

- stan po operacji wola tarczycy, usunięciu migdałków podniebiennych i amputacji trzonu macicy z powodu mięśniaków,

- żylaki kończyn dolnych,

- chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa z dyskopatiami,

- zespół bólowy kręgosłupa lewostronną rwę kulszową,

- przewlekłe żółciowe zapalenie błony śluzowej żołądka.

Z powodu rozpoznanych schorzeń biegli uznali odwołującą za całkowicie niezdolną do pracy okresowo na okres od 01.01.2015 r. na okres 2 lat. Całkowita niezdolność do pracy trwa nieprzerwanie. Nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołująca z przewlekłą niewydolnością serca po przebytym w 1994 r. zapaleniu mięśnia sercowego. Objawy podmiotowe niewydolności serca znacznie ograniczają jej codzienną aktywność. Pomimo optymalnej farmakoterapii u odwołującej występują zaostrzenia niewydolności krążenia wymagającej hospitalizacji. W kwietniu 2014 r. leczona w Oddziale Kardiologicznym w T. z powodu duszności, obrzęków. W wykonanym w czasie hospitalizacji badaniu echokardiograficznym stwierdzono niską kurczliwość całkowitą lewej komory EF30%. Dodatkowo u odwołującej stwierdzono przewlekłą niewydolność nerek, a w styczniu 2015 r. w czasie hospitalizacji w Oddziale Chorób Wewnętrznych w T. rozpoznano cukrzycę typu 2. W badaniu neurologicznym lewostronna rwa kulszowa z ostrymi dolegliwościami bólowymi utrzymującymi się od kilku dni. Przewlekle dolegliwości bólowe kręgosłupa o zmiennym nasileniu od dłuższego czasu. Zdjęcie rtg kręgosłupa L-S wykazało zmiany zwyrodnieniowe oraz dwupoziomową dyskopatię L4/L5/S1. Nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia.

/dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 7-8 as/

Organ rentowy nie wniósł zastrzeżeń do opinii.

Sąd ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy podzielił wnioski opinii biegłych kardiologa, neurologa i internisty, gdyż zostały one w sposób przekonujący uzasadnione, a poza tym w rzeczowy sposób odnosiły się do okoliczności niezbędnych dla ustalenia stanu zdrowia odwołującej, a w konsekwencji jej zdolności do pracy. Sąd oparł się na opinii biegłych, którzy posiadali odpowiednią wiedzę, kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe. Opinia jest rzetelna, przekonująca i w pełni pozwala ustalić stan zdrowia odwołującej się. Specjaliści wydali opinię po zapoznaniu się

z dokumentacją oraz po osobistym badaniu odwołującej, a zatem posiadali kompleksowe informacje niezbędne do sformułowania wniosków. Opinia jest spójna i udziela odpowiedzi na istotne dla rozstrzygnięcia sprawy pytania.

Opinia biegłych w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie T. K. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 09.02.2015 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,

- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż wciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 ust. 1 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (ust. 2). W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możność wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możność przekwalifikowania zawodowego. Trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy (ust.3).

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczona ze względu na stan zdrowia jest niezdolna do pracy, czy też jest zdolna do pracy, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS.

Sąd w oparciu o opinie biegłych kardiologa, neurologa i internisty sporządzoną na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej stwierdził, że T. K. z uwagi na stwierdzone u niej schorzenia, w szczególności układu krążenia jest nadal całkowicie niezdolna do pracy od dnia 01.01.2015 r. na okres 2 lat. Nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia. U odwołującej stwierdza się: przewlekłą niewydolność serca, przebyte zapalenie mięśnia sercowego (1994 r.), nadciśnienie tętnicze pierwotne, przewlekłą chorobę nerek w stadium G3a, cukrzycę typu 2, stan po operacji wola tarczycy, usunięciu migdałków podniebiennych i amputacji trzonu macicy z powodu mięśniaków, żylaki kończyn dolnych, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa z dyskopatiami, zespół bólowy kręgosłupa lewostronną rwę kulszową i przewlekłe żółciowe zapalenie błony śluzowej żołądka. U odwołującej objawy podmiotowe niewydolności serca znacznie ograniczają codzienną aktywność. Pomimo optymalnej farmakoterapii u odwołującej występują zaostrzenia

niewydolności krążenia wymagającej hospitalizacji. W kwietniu 2014 r. była leczona w Oddziale Kardiologicznym w T. z powodu duszności, obrzęków. W wykonanym w czasie hospitalizacji badaniu echokardiograficznym stwierdzono niską kurczliwość całkowitą lewej komory EF30%. Dodatkowo u odwołującej stwierdzono przewlekłą niewydolność nerek, a w styczniu 2015 r. w czasie hospitalizacji w Oddziale Chorób Wewnętrznych w T. rozpoznano cukrzycę typu 2. W badaniu neurologicznym stwierdzono u odwołującej lewostronną rwę kulszową z ostrymi dolegliwościami bólowymi oraz przewlekle dolegliwości bólowe kręgosłupa o zmiennym nasileniu. Zdjęcie rtg kręgosłupa L-S wykazało u niej zmiany zwyrodnieniowe oraz dwupoziomową dyskopatię L4/L5/S1. T. K. jest nadal całkowicie niezdolna do pracy, a jej stan zdrowia nie uległ poprawie.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołująca spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477^{14} §2 k.p.c. należało orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 09.02.2015 r. przyznając T. K. rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 01.01.2015 r. na okres 2 lat.